सो ऽथ राज्ञा तया साकं गत्वा मन्दाकिनीतटे ।
हरमाराधयामास तपसा पुत्रकाम्यया ॥ ८ ॥
चिरं तपःस्थितश्चात्र परितुष्टेश्वरोदिताम् ।
कृतस्नानार्चनविधिः शुश्रावेमां गिरं दिवः ॥ ९ ॥
5 राजन्नुत्पत्स्यते पुत्रः शूरस्तव कुलोद्वहः ।
कन्या चानन्यसामान्यलावण्यन्यक्कृताप्सराः ॥ १० ॥
श्रुत्वैतां नाभसीं वाणीं सिद्धाभीष्टः स भूपतिः ।
वीरदेवः स्वनगरीमाययौ मद्विषीसखः ॥ ११ ॥
तत्रास्य शूरदेवाख्ये जाते प्रथममात्मजे ।
10 तस्यां पद्मरतौ देव्यां क्रमाज्जज्ञे कन्यका ॥ १२ ॥
अनङ्गस्यापि रूपेण रतिमुत्पादयेदियम् ।
इत्यनङ्गरतिर्नाम्ना पित्रा तेन व्यधायि सा ॥ १३ ॥
वृद्धिं गतायास्तस्याश्च स पिता सदृशं वरम् ।
प्रेप्सुरानाययत्पृथ्व्यां पटेषु लिखितान्नृपान् ॥ १४ ॥
15 तेष्वेको ऽपि न यत्तस्य तत्तुल्यः प्रत्यभासत ।
तेन राज्ञा स वात्सल्यात्तां सुतां प्रत्यभाषत ॥ १५ ॥
अहं तावन्न पश्यामि सदृशं पुत्रि ते वरम् ।
तत्कुरुष्व नृपान्सर्वान्मेलयित्वा स्वयंवरम् ॥ १६ ॥
एतत्पितृवचः श्रुत्वा राजपुत्री जगाद सा ।
20 तात स्वयंवरं कर्तुं क्रेपणान्नाहमुत्सहे ॥ १७ ॥
किं त्वेकं वेत्ति यः पूर्णं विज्ञानं स्वाकृतिर्युवा ।
तस्मै त्वयाहं दातव्या नार्थो ऽन्येनाधिकेन मे ॥ १८ ॥
इत्यनङ्गरतेस्तस्याः श्रुत्वा स्वदुहितुर्वचः ।
तादृशं तद्वरं यावदन्विष्यति स भूपतिः ॥ १९ ॥
25 तावत्तल्लोकतो बुद्ध्वा चत्वारस्तमुपाययुः ।
वीरा विज्ञानिनो भव्याः पुरुषा दक्षिणापथात् ॥ २० ॥
ते राज्ञा पूजितास्तस्मै स्वं स्वं विज्ञानमेकशः ।
शशंसुः संनिधौ तस्या राजपुत्र्यास्तदर्थिनः ॥ २१ ॥
एको जगाद शूद्रो ऽहमाढ्यया पञ्चपट्टिकः ।
30 पञ्चाग्र्यवस्त्रयुग्मानि करोम्येको ऽहमन्वहम् ॥ २२ ॥
तेभ्य एकं प्रयच्छामि देवायैकं द्विजन्मने ।
एकं च परिगृह्णामि वाससोरात्मनः कृते ॥ २३ ॥